

ΟΔΗΓΟΣ ΧΡΗΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Χρήση βιβλιογραφίας

Η χρήση της βιβλιογραφίας είναι επιβεβλημένη σε κάθε επιστημονικό κείμενο. Πρέπει ωστόσο να λαμβάνεται μέριμνα ώστε :

1. Οι βιβλιογραφικές πηγές να είναι επιστημονικά έγκυρες.
2. Ο τρόπος χρήσης της βιβλιογραφίας να είναι σωστός και να ακολουθεί διεθνή πρότυπα.

Εγκυρότητα βιβλιογραφικών πηγών:

Έγκυρες επιστημονικές πηγές για χρήση στην βιβλιογραφία θεωρούνται τα επιστημονικά βιβλία, τα ενυπόγραφα άρθρα σε αναγνωρισμένα επιστημονικά περιοδικά (με διαδικασία κριτών), τα πρακτικά επιστημονικών συνεδρίων (με διαδικασία κριτών), οι ανακοινώσεις επιστημονικών φορέων και οργανισμών, οι ανακοινώσεις ερευνητικών ομάδων, οι ανακοινώσεις κυβερνητικών οργανώσεων κ.α.

Δεν θεωρούνται έγκυρες επιστημονικές πηγές ανυπόγραφα άρθρα, blogs και ιστοσελίδες¹ μη επιστημονικών φορέων, περιοδικά γενικής ύλης (εκτός αν αναδημοσιεύουν άρθρο από έγκυρο επιστημονικό περιοδικό) κλπ.

Τρόπος χρήσης της βιβλιογραφίας:

Η βασική αρχή είναι : Μέσα στο κείμενο της πτυχιακής εργασίας, σε κάθε σημείο που χρησιμοποιούμε ένα τμήμα κειμένου από κάποια πηγή, πρέπει να αναφέρουμε την πηγή αυτή (πχ. όνομα συγγραφέα, έτος δημοσίευσης). Στο τέλος της πτυχιακής εργασίας, παραθέτουμε λίστα με κάθε βιβλιογραφική πηγή που χρησιμοποιήσαμε (με συγκεκριμένο τρόπο). Οι αναφορές πηγών μέσα στο κείμενο και η λίστα βιβλιογραφικών πηγών, πρέπει να συμπίπτουν. Δηλαδή χρειάζεται προσοχή ώστε, να μην περιλαμβάνονται στο κείμενο της πτυχιακής αναφορές που δεν περιλαμβάνουμε στο τέλος στην λίστα βιβλιογραφικών πηγών, και αντίστροφα, να μην αναφέρονται στην λίστα βιβλιογραφικών πηγών κάποια πηγή η οποία δεν εμφανίζεται κάπου μέσα στο κείμενο.

¹ Χαρακτηριστική περίπτωση μη αναγνωρισμένης ιστοσελίδας επιστημονικά, είναι το γνωστό WIKIPEDIA. Στην ιστοσελίδα αυτή μπορεί οποιοσδήποτε επιθυμεί να δημοσιεύσει οτιδήποτε δίχως κανένα απολύτως έλεγχο. Συνεπώς, άμεσες αναφορές από την ιστοσελίδα αυτή θα πρέπει να αποφεύγονται. Εν τούτοις, σε αρκετές περιπτώσεις αναπτύσσονται θέματα για τα οποία παρατίθεται επιστημονική αρθρογραφία, που μπορεί να είναι χρήσιμη στον αναγνώστη.

Υπάρχουν διάφορα συστήματα βιβλιογραφικών αναφορών, τα πιο γνωστά από τα οποία είναι : Harvard References, Vancouver references, American Psychological Association references (APA), κ.α.

Για τις πτυχιακές εργασίες του τμήματος, συνιστάται έντονα να γίνεται χρήση του συστήματος **APA (American Psychological Association's Formatting and Style Guide v.6)**. Στις επόμενες παραγράφους ακολουθούν κάποιες βασικές οδηγίες του συστήματος βιβλιογραφικών αναφορών APA, ωστόσο πλήρης ο οδηγός γραφής και παραδείγματα μπορούν να αναζητηθούν στο διαδίκτυο, καθώς και στην επίσημη ιστοσελίδα του οργανισμού στον σύνδεσμο:

<http://www.apastyle.org/>

Αναγραφή βιβλιογραφικών παραπομπών μέσα στο κείμενο.

Σύμφωνα με το Εγχειρίδιο δημοσίευσης εργασιών της Αμερικανικής Ψυχολογικής Εταιρίας (American Psychological Association, 1994): **«ανεξάρτητα από το αν παραφραστεί ή αναφερθεί αυτούσιος ο λόγος ενός συγγραφέα, πρέπει να αναφερθεί η πηγή...»**.

Για τη βιβλιογραφική παραπομπή μέσα στο κείμενο, οι απαραίτητες πληροφορίες που χρειάζεται ο αναγνώστης είναι το επώνυμο του συγγραφέα της ερευνητικής δουλειάς που παραθέτουμε, καθώς και η χρονολογία δημοσίευσης αυτής της εργασίας. Ολόκληρη την παρουσίαση της πηγής μπορεί να ο αναγνώστης να τη βρει στο τέλος της εργασίας. Παρακάτω, παρουσιάζονται διάφορες παραλλαγές αυτής της παρουσίασης, ανάλογα με τον αριθμό των συγγραφέων μιας έρευνας.

Ένας συγγραφέας:

Υπάρχουν δύο τρόποι παρουσίασης. Ο πρώτος αναφέρει το συγγραφέα και τη χρονολογία έκδοσης της εργασίας μέσα στην πρόταση:

Η Khatri (1995) βρήκε ότι το επίπεδο στρες πριν από την επέμβαση αορτοστεφανιαίας παράκαμψης σχετίζεται με τη χαμηλή συναισθηματική κατάσταση που παρατηρείται κατά την άμεση μετεγχειρητική περίοδο.

Ο δεύτερος τρόπος παρουσίασης αναφέρει το συγγραφέα μετά το τέλος της πρότασης μέσα σε παρένθεση:

Έχει βρεθεί ότι το επίπεδο στρες πριν την επέμβαση αορτοστεφανιαίας παράκαμψης σχετίζεται με τη χαμηλή συναισθηματική κατάσταση που παρατηρείται κατά την άμεση μετεγχειρητική περίοδο (Khatri 1995).

Υπάρχει και μια παραλλαγή αυτής της περίπτωσης, να παρουσιαστεί μια βιβλιογραφική πηγή σε παρένθεση αλλά μέσα στην πρόταση και όχι στο τέλος της.

Είναι καθαρά θέμα του συγγραφέα να αποφασίσει πότε να χρησιμοποιήσει τη μία ή την άλλη παραλλαγή:

Σε μια μελέτη (Khatri 1995), βρέθηκε ότι το επίπεδο στρες πριν την επέμβαση αορτοστεφανιαίας παράκαμψης σχετίζεται με τη χαμηλή συναισθηματική κατάσταση που παρατηρείται κατά την άμεση μετεγχειρητική περίοδο.

Δύο ή τρεις Συγγραφείς

Σε περίπτωση που οι συγγραφείς μιας βιβλιογραφικής παραπομπής είναι δύο ή τρεις, τότε θα πρέπει να τους παραθέτουμε όλους μέσα στο κείμενο. Και πάλι όμως, υπάρχουν δύο περιπτώσεις. Στην πρώτη περίπτωση όπου οι συγγραφείς αναφέρονται μέσα στην πρόταση, οι δύο συγγραφείς ενώνονται με το συνδετικό 'και' ολογράφως (...*Watson και Ellis...*) ή αν είναι τρεις, οι δύο πρώτοι διαχωρίζονται με κόμμα και ο δεύτερος με τον τρίτο με το 'και' (... *Edell-Watson, Ellis και Brown...*). Στη συνέχεια ακολουθεί η χρονολογία δημοσίευσης σε παρένθεση:

Οι Edell-Gustafsson, Weber και Hetta (1993) βρήκαν ότι η απουσία δύσπνοιας πριν την επέμβαση είναι ένας σημαντικός προγνωστικός παράγοντας για την ποιότητα ζωής...

Σε περίπτωση όμως που οι συγγραφείς αναφέρονται μέσα σε παρένθεση είτε στο τέλος είτε στη μέση της πρότασης, τότε το ενωτικό σύμβολο αντικαθίσταται με το '&' και ακολουθεί μέσα στην παρένθεση η χρονολογία δημοσίευσης:

Η απουσία δύσπνοιας πριν την επέμβαση είναι ένας σημαντικός προγνωστικός παράγοντας για την ποιότητα ζωής... (Edell-Gustafsson, Weber & Hetta 1993).

ή

Σύμφωνα με μια πρόσφατη μελέτη (Edell-Gustafsson & Hetta 1993) η απουσία δύσπνοιας πριν την επέμβαση είναι ένας σημαντικός προγνωστικός παράγοντας για την ποιότητα ζωής...

Τέσσερις ή περισσότεροι συγγραφείς

Όταν θα πρέπει να αναφέρουμε μια βιβλιογραφική πηγή που έχει τέσσερις ή περισσότερους συγγραφείς (είτε τους αναφέρουμε μέσα στην πρόταση είτε στο τέλος αυτής μέσα σε παρένθεση) αναφέρουμε μόνο τον πρώτο συγγραφέα και στη συνέχεια τη συντομογραφία 'και συν.', ή τη συντομογραφία 'et al.' όταν πρόκειται περί ξενόγλωσσων δημοσιεύσεων και στη συνέχεια ακολουθεί η χρονολογία.

Οι Παπαδάκης και συν. (2004) βρήκαν ότι

Οι Feinstein et al. (2004) βρήκαν ότι ... ή όταν πρόκειται να τοποθετηθεί στο τέλος της πρότασης σε παρένθεση:

...βρέθηκε ότι ... (Παπαδάκης και συν. 2004) ή ...βρέθηκε ότι ... (Feinstein et al. 2004).

Βιβλιογραφικές πηγές του ίδιου συγγραφέα με ίδια χρονολογία

Όταν θέλουμε να παραθέσουμε δύο ή περισσότερες βιβλιογραφικές πηγές του ίδιου-ων συγγραφέα-ων, και οι οποίες έχουν εκδοθεί την ίδια χρονολογία, τότε μετά τη χρονολογία βάζουμε μια παύλα (-) και στη συνέχεια τοποθετούμε τα γράμματα της αλφαβήτου ξεκινώντας από το α. Π.χ. *Αρκετές έρευνες (Γεωργίου 1999-α, Γεωργίου 1999-β) έχουν δείξει ότι...*

Πολλές βιβλιογραφικές πηγές σε μια παρένθεση

Στην περίπτωση που θα πρέπει να αναφέρουμε πολλαπλές βιβλιογραφικές πηγές μέσα σε μια παρένθεση (είτε στη μέση της πρότασης είτε στο τέλος της), οι παραπομπές τοποθετούνται με χρονολογική σειρά και τις διαχωρίζουμε με ένα κόμμα. Καλό είναι πάντως οι παραπομπές για ένα θέμα σε μια παρένθεση να μην ξεπερνούν τις 5 και να επιλέγονται οι σημαντικότερες και οι πλέον πρόσφατες.

Πολλοί υποστηρίζουν ότι το άγχος επιδρά αρνητικά στην φυσική κατάσταση (Abdellah & Levine 1957, Cleary & McNeil 1988, Pascoe 1989, Miles 2000, Oneil et al. 2002).

Συγγραφείς με το ίδιο επώνυμο

Σε περίπτωση που θα πρέπει να παραθέσουμε μια βιβλιογραφική πηγή με δύο συγγραφείς που έχουν το ίδιο επώνυμο, τότε παραθέτουμε και τα αρχικά τους, ώστε να μπορέσει ο αναγνώστης να τους ξεχωρίσει.

Οι A. M. Ferguson (1997) και F. P. Ferguson (2002) βρήκαν ότι...

Παράθεση πρωτότυπου κειμένου

Μερικές φορές είναι πιο χρήσιμο να παραθέτουμε απευθείας αποσπάσματα κειμένων μιας πηγής από το να αναφερόμαστε σε αυτήν περιγραφικά. Η υπερβολική όμως χρήση των παραθέσεων αυτών δεν είναι επιθυμητή, καθώς είναι κουραστική, αλλά και φανερώνει έλλειψη επαρκούς επιχειρηματολογίας και κριτικής σκέψης από τον ερευνητή. Γενικά, όταν παραθέτουμε κείμενο πρέπει να ακολουθούμε τους κάτωθι κανόνες:

1. Μια παράθεση πρωτότυπου κειμένου πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο όταν συνεισφέρει περισσότερο από ότι αν περιγραφόταν το συγκεκριμένο έργο με τα λόγια του ερευνητή – φοιτητή.
2. Κάθε φορά που παρατίθεται ένα απόσπασμα πρωτότυπου κειμένου δεν θα πρέπει να ξεχνάμε το συγγραφέα αυτού του κειμένου (συνήθως μπαίνει στην αρχή) καθώς και τη σελίδα ή σελίδες από το πρωτότυπο κείμενο μέσα σε παρένθεση μετά το τέλος των εισαγωγικών. Με αυτό τον τρόπο ο αναγνώστης μπορεί να το εντοπίσει στην πρωτογενή πηγή αυτού του αποσπάσματος, π.χ. *Όπως μάλιστα υποστήριξε ο Bedwick (1996) "...οι παράγοντες που ευθύνονται για την δημιουργία της αθηρωματικής πλάκας είναι"* (σελ. 156).

3. Η παραγραφοποίηση και η μορφοποίηση του παρατιθέμενου κειμένου εξαρτάται καταρχάς από το να είναι μεγάλο ή όχι. Αν έχουμε να κάνουμε μια μικρή παράθεση (π.χ. 2 γραμμές κειμένου) τότε την ενσωματώνουμε στη ροή του κυρίως κειμένου, με την τοποθέτηση εισαγωγικών (βλέπε προηγούμενο παράδειγμα). Αν έχουμε μεγαλύτερο κείμενο, τότε υπάρχουν δύο τρόποι για να γίνει η παράθεσή του:

α) Να τοποθετηθεί κάτω από την προηγούμενη παράγραφο του κυρίως κειμένου, με το ίδιο μέγεθος γραμματοσειράς (π.χ. Times New Roman, 12 στιγμών), αλλά με μεγαλύτερη εσοχή από το αριστερό μέρος της σελίδας (π.χ. αν η παράγραφος έχει εσοχή 2,4 εκατ., τότε τοποθετούμε την προς παράθεση παράγραφο με εσοχή 4 εκατ.). Π.χ.

Σύμφωνα με τον Αριστοτέλη (Ηθικά Νικομάχεια, Εκδόσεις Κάκτος 1994):

«Διαφωνούν, όμως, μεταξύ τους σχετικά με το τι είναι η ευδαιμονία και δεν την αποτιμούν με τον ίδιο τρόπο οι πολλοί και οι σοφοί. Διότι εκείνοι την κατατάσσουν στα απτά και φανερά πράγματα, όπως είναι η ηδονή ή ο πλούτος ή η τιμή, ενώ αυτοί την θεωρούν κάτι άλλο. Σε πολλές περιπτώσεις, ο ίδιος άνθρωπος έχει διαφορετική γνώμη, διότι όταν αρρωστήσει, θεωρεί την υγεία ευδαιμονία κι όταν είναι φτωχός, τα πλούτη.»

β) Η παράγραφος της παράθεσης να μην έχει μεγαλύτερη εσοχή από τις υπόλοιπες παραγράφους, αλλά τα γράμματά της να γραφτούν πλάγια ούτως ώστε να ξεχωρίζουν από τα υπόλοιπα του κειμένου. Π.χ.

Το 1991 η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας επανήλθε με μια περισσότερο ξεκάθαρη και σαφή πλέον αναφορά στην ποιότητα ζωής:

«...όλοι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν την ευκαιρία να αναπτύξουν το δυναμικό υγείας, για να μπορέσουν να ζήσουν ζωή που να τους ικανοποιεί κοινωνικά, οικονομικά και ψυχικά».

5.2 Κατάλογος βιβλιογραφίας (στο τέλος της εργασίας)

- Όλες οι βιβλιογραφικές παραπομπές που αναφέρονται στο κείμενο (και μόνον αυτές) περιέχονται στον βιβλιογραφικό κατάλογο, που αρχίζει σε ιδιαίτερη σελίδα.

- Σιγουρευτείτε ότι κάθε αναφορά στο κείμενό σας βρίσκεται στον κατάλογο της βιβλιογραφίας σας και ότι κάθε στοιχείο του καταλόγου της βιβλιογραφίας σας χρησιμοποιήθηκε στο κείμενό σας.

- Οι πηγές πρέπει να αναφέρονται με αλφαβητική σειρά σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα.

- Αν ο-οι συγγραφέας-είς έχει-ουν περισσότερα από ένα, βιβλία ή άρθρα, ξεκινήστε από εκείνο που γράφηκε πρώτο. Προτεραιότητα έχουν επίσης τα ατομικά από τα συλλογικά έργα. Αν έχουμε συγγραφέα που στο ίδιο έτος έχει πολλές δημοσιεύσεις τα διαχωρίζουμε με τη χρήση γραμμάτων μετά το έτος (όπως και μέσα στο κείμενο).

- Για τη σύνταξη του βιβλιογραφικού καταλόγου αναφέρονται παρακάτω παραδείγματα σύμφωνα με τις προδιαγραφές της National Library of Medicine των Η.Π.Α. και του Index Medicus.

- Σε γενικές γραμμές, στα άρθρα αναγράφονται αρχικά τα ονόματα των συγγραφέων (μετά το επώνυμο και το αρχικό του ονόματος ή και του πατρώνυμου αν υπάρχει -χωρίς τελείες- ακολουθεί κόμμα και το επώνυμο του επόμενου συγγραφέα κ.ο.κ., όταν έχουμε περισσότερους από έξι συγγραφείς αναγράφεται το όνομα του πρώτου και μετά η συντομογραφία 'και συν.' ή 'et al. '), ακολουθεί ο τίτλος της εργασίας, το περιοδικό, το έτος, ο τόμος ή και το τεύχος του περιοδικού, διπλή τελεία και οι σελίδες του άρθρου (πρώτη, παύλα και τελευταία).
- Οι τίτλοι των περιοδικών πρέπει να αναγράφονται είτε ολόκληροι είτε με σύντμηση. Οι συντμήσεις των τίτλων των περιοδικών πρέπει να γράφονται σύμφωνα με το Index Medicus, που δημοσιεύονται κάθε χρόνο, τον Ιανουάριο, σε χωριστό τεύχος (List of Journals Indexes in Index Medicus). Για τις συντμήσεις των ελληνικών περιοδικών υπάρχει ο σχετικός κατάλογος του ΙΑΤΡΟΤΕΚ.
- Εργασίες που έχουν γίνει δεκτές για δημοσίευση, αλλά δεν δημοσιεύθηκαν ακόμη, μπορούν να αναφερθούν στη βιβλιογραφία. Στην περίπτωση αυτή σημειώνεται το περιοδικό και η φράση «υπό δημοσίευση» (σε παρένθεση).
- Για τα βιβλία οι απαραίτητες πληροφορίες είναι : όνομα συγγραφέα ή επιμελητή (μετά το επώνυμο και το αρχικό του ονόματος ή και του πατρώνυμου αν υπάρχει -χωρίς τελείες- ακολουθεί κόμμα και το επώνυμο του επόμενου συγγραφέα κ.ο.κ., όταν έχουμε περισσότερους από έξι συγγραφείς αναγράφεται το όνομα του πρώτου και μετά η συντομογραφία 'και συν.' ή 'et al.'). Τίτλος του βιβλίου. Έτος έκδοσης. Πληροφορίες έκδοσης (πόλη και εκδοτικός οίκος). Σελίδες (αν γίνεται συγκεκριμένη αναφορά).
- Μην ξεχνάτε ότι πρέπει αναφέρεστε σε έγκυρες πηγές και επιστημονικά περιοδικά και ότι οι βιβλιογραφικές παραπομπές πρέπει να επαληθεύονται από τους συγγραφείς από τα πρωτότυπα κείμενα.

Παραδείγματα του ορθού τρόπου γραφής του βιβλιογραφικού καταλόγου δίνονται παρακάτω:

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

α. Τυπικό άρθρο περιοδικού

Αναφέρονται τα επώνυμα και τα αρχικά των ονομάτων όλων των συγγραφέων μέχρι έξι (όταν είναι περισσότεροι ακολουθεί η ένδειξη et al., στα ελληνικά άρθρα γράφουμε και συν.), ο τίτλος της εργασίας, ολόκληρο το όνομα του περιοδικού ή η συντομογραφία του, το έτος, ο τόμος, το τεύχος (αριθμός ή μήνας – αν υπάρχουν), η πρώτη και η τελευταία σελίδα της δημοσίευσης. Στην παράγραφο της παραπομπής υπάρχει πάντα η ίδια προεξοχή. Π.χ.

Ricou FJ, Suilen C, Rothmeier C, Gisselbaek A, Urban P. Coronary angiography in octogenarians: results and implications for revascularization. Am J Med 1995, 99(1): 16-21.

Υφαντόπουλος Γ, Σαρρής Μ. Σχετιζόμενη με την υγεία ποιότητα ζωής. μεθοδολογία. μέτρησης. Αρχεία Ελληνικής Ιατρικής 2001, 18(3): 218-29.

β. Συλλογικό άρθρο (μεγάλη ομάδα συγγραφέων)

The Royal Marsden Hospital Bone-Marrow Transplantation Team. Failure of synergistic bone-marrow graft without preconditioning in post-hepatitis marrow aplasia. Lancet 1977, 2: 242-244.

γ. Δεν αναφέρεται συγγραφέας

Anonymous (Ανώνυμος για ελληνική δημοσίευση). Coffee drinking and cancer of the pancreas (Editorial). Br MedJ 1981, 283: 628.

δ. Συμπληρωματικό τεύχος περιοδικού

Frumin AM, Nussbaum J, Esposito M. Functional asplenia: demonstration of splenic activity by bone marrow scan. Blood 1979, 54 (Suppl. 1): 26.

BIBΛΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ

Αναφέρονται τα επώνυμα και τα αρχικά των ονομάτων όλων των συγγραφέων μέχρι έξι (όταν είναι περισσότεροι ακολουθεί η ένδειξη et al., στα ελληνικά βιβλία γράφουμε και συν.), ο τίτλος του βιβλίου, η έκδοση και τα στοιχεία έκδοσης (πόλη και εκδοτικός οίκος), έτος κυκλοφορίας της έκδοσης και οι σελίδες όπου περιέχεται η συγκεκριμένη πληροφορία .

α. Ενας συγγραφέας

Eisen HN. Immunology: an introduction to molecular and cellular principles of the immune response. 5th ed. New York: Harper and Row, 1974: 406.

β. Δύο ή περισσότεροι συγγραφείς

Αν οι συγγραφείς είναι περισσότεροι (έως και έξη) τότε μεταξύ τους μεσολαβεί το κόμμα, όπως και στα περιοδικά. Σε περισσότερους από έξη συγγραφείς γράφουμε το όνομα του πρώτου και ακολουθεί το 'και συν.' ή το 'et al.'.

Φίλιας, Β. και συν. Εισαγωγή στη μεθοδολογία και τις τεχνικές των κοινωνικών ερευνών . 2η έκδ. Αθήνα: Gutenberg, 2001.

γ. Κεφάλαιο σε ένα βιβλίο

Στην περίπτωση αυτή αναγράφονται πρώτα οι συγγραφείς του κεφαλαίου κατόπιν μετά από τελεία ο τίτλος του κεφαλαίου και στη συνέχεια «Στο: ...» ή «In ...» και ακολουθούν τα ονόματα των συγγραφέων και ο τίτλος του βιβλίου και φυσικά τα στοιχεία έκδοσης (πόλη και εκδοτικός οίκος), το έτος και οι σελίδες του κεφαλαίου.

Weinstein L, Swartz MN. Pathogenic properties of invading microorganisms. In: Sodeman WA (ed). 4th ed. Pathologic physiology: mechanisms of disease. Philadelphia: WB Saunders, 1974: 457-472.

Αποστολάκης Ε. Αορτοστεφανιαία παράκαμψη. Στο Γεωργίου Α, Βασιλείου Ε (Συγγ.) Καρδιοχειρουργική. 2^η έκδοση. Αθήνα: Παρισιάνος, 2003: 20-32.

δ. Δημοσίευση σε Πρακτικά

Pont B. Bone marrow transplantation in severe combined immunodeficiency with an unrelated combined compatible donor. In: White HJ, Smith R (eds) Proceedings of the third annual meeting of the International Society of

Experimental Hematology. Houston: International Society for Experimental Hematology, 1992: 44-46.

Χατζηγιάννης Μ. Στελέχωση μονάδων εντατικής θεραπείας. Στα πρακτικά του 7ου Πανελληνίου Νοσηλευτικού Συνέδριου. Αθήνα: ΕΣΝΕ, 2000: 44.

ε. Διδακτορική Διατριβή

Gairns RB. Infrared spectroscopic studies of solid oxygen. (Dissertation) Berkeley, California: University of California, 1965: 156.

στ. Επιμέλεια βιβλίου

Κουτρούκης Θ. (Επιμ.). Ύψος και εκπαίδευση ενηλίκων. Θεσσαλονίκη: Ίνδικτος, 1994: 3-14.

ζ. Όταν συγγραφέας έχει αναλάβει την έκδοση του βιβλίου του

Αθανασοπούλου, Δ. Περιγραφική στατιστική. Πειραιάς: Ιδία, 1980.

ΠΗΓΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Στοιχεία εργασίας, όπως τίτλος και ημερομηνία συγγραφής της εργασίας (εφόσον αναφέρεται) και οπωσδήποτε η συγκεκριμένη διεύθυνση και η ημερομηνία επίσκεψης-πρόσβασης στην συγκεκριμένη ιστοσελίδα ή δικτυακό τόπο σε παρένθεση.

Κείμενο στο διαδίκτυο με ημερομηνία

Johnson-Eilola J. (1994). Little machines: Rearticulating hypertext users. <ftp://daedalus.com/Pub/CCCC95/johnson-eilola> (10/2/1996).

VandenBos G, Knapp S, Doe J. (2001). Role of reference elements in the selection of resources by psychology undergraduates. Journal of Bibliographic Research, 5, 117-123. Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο: <http://jbr.org/articles.html> (13/9/2001).

Κείμενο στο διαδίκτυο χωρίς ημερομηνία

Nielsen M E. (n.d.). Notable people in psychology of religion. Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο: <http://www.psywww.com/psyrelig/psyrelpr.htm> (3/8/2001).

Κείμενο στο διαδίκτυο χωρίς ημερομηνία και χωρίς συγγραφέα

Gender and society. (n.d.). Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο: <http://www.trinity.edu/mkearl/gender.html> (3/12/2001).